

С' кжщи и дворове, мамо,
С' кжщи и дворове,
С' кола и волове, мамо,
С' кола и волове.

Дойди, дойди, либе ле,
Дойди довечера.
Да послушашъ, либе ле,
На малки ни врата.
Какъ ме мама гали, либе ле,
Какъ ме мама гали,
Тебе споменува, либе ле,
Тебе споменува.
Кого либишъ, дъщи ле,
Да го не добиешъ,
Кого лъжишъ, дъщи ле,
Него да добиешъ!

Ахъ, да знаяхъ, либе ле,
Че тъй ще да бжде,
Ще се хвърли, либе ле,
Въ тихъ бълъ Дунава,
Да ме исхвърли, либе ле,
Въ росна ливада,
Да поникиа, либе ле,
Синя нироника:
Да ме бержтъ, либе ле,
Се малки дѣвойки,
Да ме даватъ, либе ле,
Се на млади момци.

Посѣжълъ ми дядо раненъ босилчецъ,
Достъ, достъ.
Че се научили двѣ малки моми,
Достъ, достъ.
Да си бержтъ дядо раненъ босилчецъ,
Достъ, достъ.
Че издебва дядо двѣ малки моми,
Достъ, достъ.
Че си улови дядо двѣ малки моми,
Достъ, достъ.
Първата, му вели, вели и говори:
Достъ, достъ.